

RESEARCH ARTICLE

Antimicrobial Activity of *Clausena harmandiana* Extract Against Bacteria Isolated from Dogs with Otitis Externa

Arinee Chatchawanchonteera^{1*}, Parisa Keeratikulapas², Nuntaporn Mungmai², Settsakit Chitsanoor²,
Arune Boottasri¹, Prapan Kaenchumpa¹, Jinda Wangboonsakul³

Abstract

Objective — To evaluate hexane extract of *Clausena harmandiana* root barks against bacteria isolated from dogs with otitis externa.

Materials and Methods — Root barks of *Clausena harmandiana* were extracted with hexane then concentrated with a rotary evaporator. The extract was tested against 68 bacterial isolates from dogs with otitis externa by microdilution broth method. *E.coli* ATCC 25922 and *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 were used as standard control strains. Minimum inhibitory concentration (MIC) from each test was determined.

Results — The result showed that *Clausena harmandiana* extract had antimicrobial activity against *Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus*, *Proteus mirabilis*, *Pseudomonas* spp., β -Haemolytic *Streptococcus*, α -Haemolytic *Streptococcus*, *Staphylococcus* spp. and *Enterobacter* spp. with MIC values of 12.27, 4.22, 15.99, 9.17, 0.08, 0.03, 1.00 and 15.12 mg./ml. respectively. In addition, MIC values of *Clausena harmandiana* extract showed significant difference between Gram positive and Gram negative bacteria. ($p < 0.05$)

Conclusion — Hexane extract of *Clausena harmandiana* root barks can, with different MICs, inhibit various bacteria isolated from dogs with otitis externa.

KKU Vet J. 2009;19(1):48-55

<http://vet.kku.ac.th/journal/>

Key words : *Clausena harmandiana*; Otitis externa; Antimicrobial activity; MIC; Dogs

¹Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand 40002

²Faculty of Veterinary Medicine, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand 40002

³Department of Pharmaceutical Chemistry, Faculty of Pharmaceutical Science, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand 40002

*Corresponding author E-mail: arinee@kku.ac.th

ผลการต้านจุลชีพของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียก่อโรคช่องหูส่วนนอกอักเสบที่เพาะแยกได้จากสุนัข

อารินี ชัชวาลชลธีระ^{1*}, ปรีษา กীরติกุลภาส², นันทพร มุ่งหมาย², เศรษฐกิตย์ จิตเสนาะ², อรุณี บุตรตาสี¹, ประพันธ์ แก่นจำปา¹, จินดา หวังบุญสกุล³

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การศึกษานี้เป็นการศึกษาฤทธิ์ต้านจุลชีพของสารสกัดด้วยเฮกเซนจากต้นสอ่งฟ้าแดง ต่อแบคทีเรียก่อโรคช่องหูส่วนนอกอักเสบที่แยกจากสุนัข

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เก็บเปลือกกรากจากต้นสอ่งฟ้าแดง อบให้แห้ง แล้วสกัดด้วยเฮกเซน ทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อแบคทีเรียก่อโรคช่องหูส่วนนอกอักเสบ จำนวน 68 ตัวอย่าง โดยมี *E.coli* ATCC 25922 และ *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 เป็นเชื้อควบคุมมาตรฐาน และหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อ โดยใช้วิธี Microdilution Broth Method

ผลการศึกษา สารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงมีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus*, *Proteus mirabilis*, *Pseudomonas* spp., β -Haemolytic Streptococcus, α - Haemolytic Streptococcus, *Staphylococcus* spp. และ *Enterobacter* spp. โดยมีค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อ (MIC) ของแต่ละเชื้อเท่ากับ 12.27, 4.22, 15.99, 9.17, 0.08, 0.03, 1.00 และ 15.12 มก./มล. ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าความเข้มข้นต่ำสุดของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงในการต้านเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกมีค่าแตกต่างจากเชื้อแบคทีเรียแกรมลบอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$)

ข้อสรุป สารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงสามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรียได้หลายชนิด ที่ก่อโรคช่องหูส่วนนอกอักเสบในสุนัข ด้วยค่า MIC ที่แตกต่างกัน

วารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. 2552;19(1):48-55

<http://vet.kku.ac.th/journal/>

คำสำคัญ : ต้นสอ่งฟ้าแดง โรคช่องหูส่วนนอกอักเสบ ฤทธิ์ต้านจุลชีพ ค่า MIC สุนัข

¹ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

²นักศึกษาสัตวแพทย์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

³ภาควิชาเภสัชเคมี คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

*ผู้เขียนที่ให้การติดต่อ E-mail: arinee@kku.ac.th

บทนำ

โรคของหูส่วนนอกอักเสบเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วไปในสุนัขและแมว การวินิจฉัยและการทำการรักษาที่เหมาะสมเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย การตรวจและรักษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาปกติของช่องหู จุลชีพประจำถิ่น เยื่อแก้วหูและช่องหูชั้นกลางซึ่งมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการรักษาโรคหูอักเสบ [1]

สุนัขที่ป่วยเป็นโรคของหูส่วนนอกอักเสบจะพบด้านในใบหูแดง ผิวหนังบริเวณดังกล่าวมีการหนาตัวขึ้นและมีสะเก็ด และอาจพบของเหลวหรือหนองไหลออกมาจากช่องหูได้ ซึ่งเมื่อนำไปเพาะแยกเชื้อพบว่ามียีสสำคัญและสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้การปรากฏความผิดปกติได้ [2] โรคของหูส่วนนอกอักเสบมีกลไกการเกิดได้หลากหลายแบบที่เรียกเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเกิดโรคในช่องหูแบบที่เรียส่วนใหญ่ที่พบเป็นสาเหตุของโรคติดเชื้อในช่องหู คือ *Staphylococcus spp.*, *Pseudomonas spp.*, *Escherichia spp.*, และ *Proteus spp.* [2] ในรายที่ไม่มีข้อแทรกซ้อน วิธีการที่เหมาะสมในการรักษาคือการให้ยาปฏิชีวนะแบบเฉพาะที่ รวมไปถึงการให้ยาต้านการอักเสบและการทำความสะอาดหู [3] แต่พบว่าต้องมีการบริหารยาเพื่อการรักษาโรคหูอักเสบในระดับที่สูงกว่าการทดสอบความไวยาที่เคยมีผู้ทำการศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ [4] นอกจากนี้พบว่าเชื้อบางชนิด เช่น *Pseudomonas aeruginosa* ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดโรคหูอักเสบ มีแนวโน้มที่จะดื้อยาส่งผลให้การประสบความสำเร็จในการรักษาเป็นไปได้ยาก [5]

ต้นสองฟ้าแดง (*Clausena harmandiana* (Pierre) Pierre ex Guillaumin) อยู่ในวงศ์ Rutaceae เป็นไม้พุ่มขนาดเล็กมีใบเป็นรูปไข่แกมวงรี ดอกเป็นดอกช่อสีขาวแกมเหลือง ผลสดรูปทรงกลมใบและยอดอ่อนสามารถนำมารับประทานเป็นอาหารได้ [6] ส่วนรากมีการนำไปต้มกับน้ำ ใช้ดื่มแก้อาการปวดศีรษะ ยังมีการนำไปผสมกับสมุนไพรชนิดอื่น เพื่อนำไปใช้ในการรักษาโรค เช่น โรคหลอดลมอักเสบ แก้กูกเสียด [7]

ต้นสองฟ้าแดง เป็นสมุนไพรพื้นบ้านชนิดหนึ่งที่มีการนำมาสกัดเอาสารที่มีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาเพื่อใช้ในการบำบัดโรคต่างๆ มีรายงานการสกัดสารชีวภัณฑ์จากต้นสองฟ้าแดง คือ coumarins และ carbazoles [8] พบว่าสามารถยับยั้งเชื้อพลาสโมเดียม (*Plasmodium falciparum*) รวมถึงยังอ้างอิงถึงข้อมูลของ coumarins ซึ่งเป็นสารที่สกัดได้จากต้นสองฟ้าแดงว่ามีประโยชน์สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรา [9] อีกทั้งยังมีรายงานว่าสารสกัดจาก *Clausena excavate* ซึ่งเป็นพืชในวงศ์เดียวกัน (Rutaceae) กับต้นสองฟ้าแดง มีความสามารถในการยับยั้งการทำงานของมัยโคแบคทีเรีย และเชื้อราได้ [10] และสารสกัดที่ได้จากใบของ *Clausena heptaphylla* Wight & Arn ซึ่งเป็นพืชในวงศ์เดียวกันกับต้นสองฟ้าแดง มีฤทธิ์ต่อต้านเชื้อจุลินทรีย์ [11]

ปัจจุบันแบคทีเรียก่อโรคหลายชนิดมีแนวโน้มในการดื้อยาสูงโดยเฉพาะเชื้อ *E. coli*, *Pseudomonas spp.* และ *Proteus spp.* ในกรณีหูอักเสบ ดังนั้นเพื่อลดปัญหาการดื้อยาและเป็นการส่งเสริมการใช้สมุนไพรพื้นบ้านแทนการใช้ยาปฏิชีวนะซึ่งมีราคาสูง และบางชนิดต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งยังมีผลข้างเคียงต่อคนและสัตว์ การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณสมบัติใน

การต้านเชื้อแบคทีเรียที่ก่อโรคหูอักเสบและหาความเข้มข้นต่ำที่สุดในการยับยั้งเชื้อของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้ในวงการแพทย์และสัตวแพทย์ต่อไป

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

การเตรียมสารสกัด

เก็บเปลือกรากของต้นสอ่งฟ้าแดงมาอบให้แห้งในตู้อบที่ 50 °C นาน 3 ชั่วโมง บดเป็นผงด้วยเครื่องบดซึ่งได้น้ำหนัก 2.8 กิโลกรัม แล้ว Reflux ด้วย Hexane 20 ลิตรเป็นเวลา 17 ชั่วโมง จากนั้นก็นำมารองและทำให้เข้มข้นด้วยเครื่อง Rotary evaporator

การเตรียมเชื้อแบคทีเรีย

ทำการเพาะแยกเชื้อจากหูชั้นในที่เกิดหูอักเสบจำนวน 68 ตัวอย่าง เชื้อที่แยกพบได้แก่ *Klebsiella* spp. จำนวน 4 ตัวอย่าง *Pseudomonas aeruginosa* จำนวน 20 ตัวอย่าง *S. aureus* จำนวน 21 ตัวอย่าง *E. coli* จำนวน 4 ตัวอย่าง *Proteus mirabilis* จำนวน 7 ตัวอย่าง *Pseudomonas* spp. จำนวน 6 ตัวอย่าง β -Haemolytic Streptococcus จำนวน 2 ตัวอย่าง α - Haemolytic Streptococcus จำนวน 1 ตัวอย่าง *Staphylococcus* spp. จำนวน 1 ตัวอย่างและ *Enterobacter* spp. จำนวน 2 ตัวอย่าง ส่วน *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 และ *E. coli* ATCC 25922 เป็นเชื้อมาตรฐานจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยนำเชื้อที่แยกได้จากช่องหูชั้นในมาเพาะเชื้อใน Blood agar 24 ชั่วโมงแล้วเลือกโคโลนีของเชื้อมา 3-5 โคโลนี เพาะเลี้ยงใน Mueller Hinton Broth (HIMEDIA , India) ประมาณ 2-6 ชั่วโมง จากนั้นก็เตรียมเชื้อให้ได้ความเข้มข้นเทียบเท่า 0.5 McFarland แล้วเจือจางด้วยน้ำเกลือ 1 : 100 จะได้ความเข้มข้นของเชื้อประมาณ 10^6 เซลล์/มิลลิลิตร

การทดสอบฤทธิ์การยับยั้งเชื้อ

การทดลองทำตามมาตรฐานของ National Committee for Clinical Laboratory Standards และวิธีของเจษฎาและคณะ [12] วิธีเตรียมโดยละลายสารสกัดสอ่งฟ้าแดง 1 กรัมด้วย absolute ethanol 3 มิลลิลิตรและกรองด้วยกระดาษกรอง (Whatman®, Ahlstrom, USA) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 25 มิลลิเมตร ขนาดรูกรอง 0.45 ไมโครเมตร จากนั้นนำสารสกัดที่ได้เติมในหลุมแรกของไมโครเพลทแล้วเจือจางให้ความเข้มข้นลดลง 2 เท่าตามลำดับด้วย Mueller Hinton Broth จนถึงหลุมที่ 10 โดยมีหลุมที่ 11 เป็นหลุมควบคุมผลบวกและหลุมที่ 12 เป็นหลุมควบคุมผลลบ

สำหรับยาปฏิชีวนะเจือตามยซ์ซิน (Sigma®, Aldrich, USA) เจือจางที่ความเข้มข้น 5 และ 100 ไมโครลิตรจนถึงหลุมที่ 10 ส่วนหลุมที่ 11 และ 12 เป็นหลุมควบคุมผลบวกและผลลบตามลำดับ เติมน้ำเชื้อแบคทีเรียแต่ละชนิดที่เตรียมไว้ในแต่ละหลุม ๆ ละ 50 ไมโครลิตร ตั้งแต่หลุมที่ 1 ถึงหลุมที่ 11 จากนั้นนำไปอบที่ 37 °C 18-24 ชั่วโมง สังเกตการเจริญเติบโตของเชื้อจากความขุ่น

โดยหลุมที่ใสจะไม่มีการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย ความเข้มข้นของสารสกัดในหลุมแรกที่ใสจะถูกบันทึกเป็นค่า MIC และนำไปเพาะเชื้อใน Standard Plate Count Agar 24 ชั่วโมงและ blood agar สำหรับใช้เพาะเชื้อ *Streptococcus* spp. อบที่ตู้ 37°C เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

การอ่านผล

การอ่านผลการยับยั้งเชื้อโดยพิจารณาค่า MIC จากไมโครเพลทและผลการยับยั้งเชื้อจากการเพาะเลี้ยงใน Standard Plate Count Agar โดยยึดเกณฑ์ที่เชื้อเจริญบนอาหารเลี้ยงเชื้อไม่เกิน 5 โคลนี

การวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

การทดลองนี้ตัวอย่างทดสอบทั้งหมด 68 ตัวอย่าง แต่ละตัวอย่างทำการทดลอง 5 ซ้ำ ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกผลเป็นระดับของความเข้มข้นต่ำสุดของสารสกัดในการยับยั้งเชื้อ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (MIC $\pm$ SD) และทดสอบความแตกต่างของเชื้อแต่ละกลุ่มและความสัมพันธ์ของความเข้มข้นต่ำสุดที่ใช้ยับยั้งเชื้อในแต่ละเชื้อทางสถิติ โดยใช้ ANOVA และวิธี Duncan new multiple range test ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษา

ผลการต้านจุลชีพของสารสกัดจากใบสอ่งฟ้าแดงในการยับยั้งการเจริญของเชื้อก่อโรคของหูส่วนนอกอีกเสบในสุนัข จำนวน 68 ตัวอย่าง โดยใช้วิธี Microdilution Broth Method พบว่าสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus*, *Proteus mirabilis*, *Pseudomonas* spp., β -Haemolytic Streptococcus, α -Haemolytic Streptococcus, *Staphylococcus* spp. และ *Enterobacter* spp. โดยมีค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อของแต่ละเชื้อเท่ากับ 12.27, 4.22, 15.99, 9.17, 0.08, 0.03, 1.00 และ 15.12 มก./มล. ตามลำดับ โดยแสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย MIC $\pm$ SD ดังแสดงใน **Table 1** และ **Table 2**

Table 1. MIC Values (mg/ml) of *Clausena harmandiana* Extract Against Some Gram Positive Bacteria

Bacteria	MIC values (Mean $\pm$ Standard Deviation)
<i>S. aureus</i>	4.22 ^a $\pm$ 5.74
<i>Staphylococcus</i> spp	1.00 ^{a,b} $\pm$ 1.45
β -Hemolytic Streptococcus	0.08 ^b $\pm$ 0.15
α -Hemolytic Streptococcus	0.03 ^b $\pm$ 0.002
<i>S. aureus</i> ATCC 25923	0.05 $\pm$ 0.03

^aDifferent superscripts indicate a significant difference.

จากข้อมูลความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงต่อเชื้อก่อโรคของหุ้กเสบส่วนนอก เมื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของความเข้มข้นต่ำสุดที่ใช้ยับยั้งเชื้อในแต่ละเชื้อ พบว่า ค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อก่อโรคของหุ้กเสบส่วนนอกอีกเสบในกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมบวก มีค่าแตกต่างจากกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

นอกจากนี้ยังพบว่าภายในแต่ละกลุ่มเชื้อทั้งกลุ่มแบคทีเรียแกรมบวกและแบคทีเรียแกรมลบ ค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงมีความแตกต่างกันของบางเชื้อภายในกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ด้วย

Table 2. MIC Values (mg/ml) of *Clausena harmandiana* Extract Against Some Gram Negative Bacteria

Bacteria	MIC values (Mean $\pm$ Standard Deviation)
<i>Klebseilla spp.</i>	14.98 ^b $\pm$ 3.26
<i>P.aeruginosa</i>	12.27 ^{ab} $\pm$ 7.66
<i>E.coli</i>	> 16.67
<i>P.mirabilis</i>	15.99 ^b $\pm$ 7.62
<i>Enterobacter spp.</i>	15.12 ^b $\pm$ 2.63
<i>Pseudomonas spp.</i>	9.17 ^a $\pm$ 8.90
<i>E.coli</i> ATCC 25922	> 16.67

^aDifferent superscripts indicate a significant difference.

วิจารณ์

จากผลการทดลองสรุปได้ว่า สารสกัดจากเปลือกกรากต้นสอ่งฟ้าแดง มีผลในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียก่อโรคของหุ้กเสบส่วนนอกอีกเสบในสุนัขที่เกิดจากเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa*, *S. aureus*, *Proteus mirabilis*, *Pseudomonas spp.*, β -Haemolytic Streptococcus, α -Haemolytic Streptococcus., *Staphylococcus spp.*, *Enterobacter* และสามารถยับยั้งเชื้อ *Klebseilla spp.* ได้เพียงบางตัวอย่างแต่ไม่สามารถยับยั้งเชื้อ *E. coli* ได้ถ้าใช้ความเข้มข้นของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงที่ใช้ในการทดลองนี้ซึ่งอาจต้องเพิ่มความเข้มข้นให้สูงขึ้น

เมื่อนำข้อมูลค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงของแต่ละเชื้อมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ พบว่าในกลุ่มเชื้อที่เป็นแบคทีเรียแกรมบวกมีค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อ แตกต่างจากกลุ่มแบคทีเรียแกรมลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และมีแนวโน้มที่ค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อของกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกมีค่าต่ำกว่ากลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมลบ

นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อนำค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อของแต่ละกลุ่มทั้งเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแบคทีเรียแกรมลบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ภายในแต่ละกลุ่มเชื้อโดยใช้สถิติ DUNCAN พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางชนิดของเชื้อ ($p < 0.05$) และสามารถจัดแบ่งได้เป็นกลุ่มย่อยของเชื้อที่มีค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งเชื้อที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ ($p > 0.05$) โดยกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกสามารถจัดแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่ม A ได้แก่ เชื้อ *S. aureus* และ *Staphylococcus* spp. และกลุ่ม B ได้แก่ *Staphylococcus* spp., β -Haemolytic Streptococcus และ α -Haemolytic Streptococcus ส่วนในกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมลบสามารถจัดแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มเช่นกัน โดยกลุ่มที่ A ได้แก่ เชื้อ *Pseudomonas aeruginosa*, *Pseudomonas* spp. กลุ่ม B ได้แก่ เชื้อ *Pseudomonas aeruginosa*, *Proteus mirabilis*, *Enterobacter* และ *Klebsiella* spp. ดังแสดงไว้ใน **Table 1** และ **Table 2** โดยทั้งกลุ่ม A และ B ในเชื้อแต่ละกลุ่มใช้ความเข้มข้นของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงในการยับยั้งเชื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลไกการยับยั้งเชื้อของต้นสอ่งฟ้าแดงเป็นผลมาจากสาร carbazole alkaloids ที่อยู่ในเปลือก ราก [8] ซึ่งจะไปมีฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์ protein kinase C และ topoisomerase เป็นผลทำให้เกิดการทำลายของดีเอ็นเอตามมา [13,14] จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าสาร carbazole alkaloids มีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อทั้งในกลุ่มแบคทีเรียแกรมบวก แบคทีเรียแกรมลบ หรือแม้กระทั่งเชื้อรา (Chakraborty et al., 1994) แต่ในการศึกษานี้สารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงให้ผลยับยั้งเชื้อในกลุ่มแกรมบวกได้ดี แต่ไม่สามารถยับยั้งเชื้อในกลุ่มแกรมลบบางตัว เช่น *Klebsiella* spp. และ *E.coli* ได้ที่ความเข้มข้นนี้อาจต้องเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดและทำการศึกษาต่อไป ส่วนความเป็นพิษของต้นสอ่งฟ้าแดงนั้นในขณะนี้ยังไม่ได้มีผู้ทำการศึกษาแต่อย่างใด

การศึกษานี้เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นของสารสกัดจากต้นสอ่งฟ้าแดงกับเชื้อก่อโรคของหูส่วนนอกอักเสบในสุนัข พบว่าสามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรียได้หลายชนิด รวมทั้งยังไม่มีรายงานถึงความเป็นพิษของสารสกัดดังกล่าว จึงนับว่าเป็นสมุนไพรอีกชนิดหนึ่งที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้แทนยาปฏิชีวนะ แต่อย่างไรก็ดีควรมีการศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดและความเป็นพิษที่อาจเกิดกับตัวสัตว์เพิ่มเติม รวมทั้งการสกัดและตำหรับการเตรียมที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในวงการแพทย์และสัตวแพทย์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.สพ.ญ.กชกร ดิเรกศิลป์และ ผศ.น.สพ.สรารุช ศรีงาม ที่ช่วยในการเก็บตัวอย่างจากช่องหูสุนัขที่เป็นโรคช่องหูส่วนนอกอักเสบ นางอรุณี บุตรตาสี และนายประพันธ์ แก่นจำปา ที่ช่วยอำนวยความสะดวกและแนะนำการใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ และ ผศ.น.สพ.สุรสิทธิ์ อ้วนพรหมมา หัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยา สำหรับการอนุเคราะห์ห้องปฏิบัติการที่ใช้ในการทดลอง

เอกสารอ้างอิง

1. Griffin CE. Otitis Techniques to Improve Practice. *Clin Tech Small Anim Pract.* 2006;21:96-105.
2. Carter GR, Chengappa MM. Microbial Diseases. *A Veterinarian's Guide to Laboratory Diagnosis.* Ames: Iowa State University Press; 1993.
3. Dowling PM. Antimicrobial therapy of skin and ear infections. *Can Vet J.* 1996;37:695-699.
4. Morris DO. Medical therapy of otitis externa and otitis media. *Vet Clin North Am Small Anim Pract.* 2004;34:541-555.
5. Pirnay J, De Vos D, Cochez C, Bilocq F, Pirson J, Struelens M, et al. Molecular epidemiology of *Pseudomonas aeruginosa* colonization in a burn unit: persistence of a multidrug-resistant clone and a silver sulfadiazine-resistant clone. *J Clin Microbiol.* 2003;41:1192-1202.
6. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. พืชกินได้ในป่าสะแกราช [ออนไลน์]. 2007. [cited 2008 April 10]. Available from: <http://www.tistr.or.th/sakaerat/Plant%20in%20Sakaerat/plant%20list/155ฟ้าส่องดง.pdf>
7. สมัดส่องฟ้า [database on internet] สถาบันวิจัยรุกขเวช. 2008. [cited 2008 April 10]. Available from: <http://202.28.32.25/cdb/question.asp?QID=120>
8. Chaichantiyuths C, Pummangura Naosarawd K, Thayavuthi. Two new bioactive carbazole alkaloids from the root bark of *Clausena harmandiana*. *J Natural Prod.* 1988;3:1285-1288.
9. Yenjai C, Sripontan S, Sriprajun P, Kittakoop P, Jintasirikul A, Tanticharoen M, et al. Coumarins and carbazoles with antiplasmodial activity from *Clausena harmandiniana*. *Planta Med.* 2000;66(3):277-279.
10. Sunthikawisakul A, Kongkathip n, Kongkathip B, Phonnakhu S, John WD, Thomas FS, et al. Coumarins and carbazoles from *Clausena excavata* exhibited antimycobacterial and antifungal activities. *Planta Med.* 2003;69:155-157.
11. Swingle WT. *The Citrus Industry.* Berkeley: University of California Press; 1984.
12. เฉษฐา จิวากานนท์ พิทยา ภากิรมย์ อภัสรา วรราช เนตรชนก จิวากานนท์ อรุณี บุตรตาสี และ สาทร พรตระกูลพิพัฒน์. 2546. การศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดกระเทียม ในการต้านเชื้อจุลินทรีย์ที่ก่อโรคในไก่และสุกร. *วารสารสัตวแพทย์ มข.* 13(2):24-33.
13. Pindur, U., Kim, Y.S., Mehrabani, F. Advances in indolo[2,3-a]carbazole chemistry: design and synthesis of protein kinase C and topoisomerase I inhibitors. *Curr Med Chem.* 1999;6(1):29-69.
14. Yoshida K, Yamaguchi T, Shinagawa H, Taira N, Nakayama KI, Mikil Y. Protein Kinase C δ activates topoisomerase II α to induce apoptotic cell death in response to DNA damage. *Mol Cell Biol.* 2006;45:3414-3431.

